

జ్ఞానమూర్తి తను కట్టుకొచ్చిన నీరుకావిరంగు ధోవతిని, బాడిద రంగు పొట్టి చేతుల చొక్కామాటా చీరలతో తనకు తగిలించి, తన కూడా సంచీల్ పెట్ట రహస్యంగా తీసుకువచ్చిన బెల్ బాటమ్ ప్యాంటునూ గురూ వర్షునూ ఒంటికితీసుకున్నాడు.

విలాసంగా మెడచుటూ మళ్లర్ చుట్టుకుని వైకి కొనతేలివ ముక్కుమీద కళ్ళతోనూ నర్దుకుని, ప్రెంచి కట్ మీసాన్ని మరోసారి చేత్తో నవరించుకుని, యాంటీ రూంలో మంచి స్లేయర్ హాల్లోకి చిరు నవ్వుతో అడుగెట్టాడు.

“ఏం మార్చావు గురూ. వేషం... మీ అన్నయ్య చూసినాసరే. ఇప్పుడు నిన్ను గుర్తుపట్టలేదు.” సత్యానంద్ ముక్కలు కలుపుతూ అన్నాడు.

శ్రీ ప్రెంచ్ కాలుస్తూ జోకర్ పడుకుందాడేదా అని అలోచిస్తున్న నరేంద్రనాథ్ ఆ మాట విని “వాళ్ళన్నయ్యే కాదు. వాళ్ళావిడ చూసినా సరే ఇప్పుడు గుర్తుపట్టలేదు. బెల్” అన్నాడు.

“అడవాళ్ళ నంగతి చెప్పకు బ్రదర్ : వాళ్ళవి గద్దకళ్ళు. మొగుడుకాల్తీ ఎన్ని వేషాలు మార్చినా వాళ్ళిట్టే వట్టేస్తారు” గున్నయ్యచెట్టి గొణిగాడు.

జ్ఞానమూర్తి బేబిలుదగ్గరకువచ్చి కూర్చున్నాడు. కాంప్లెక్స్ ముందుపెట్టుకున్నాడు. వాళ్ళ మాటలను కేర్ చెయ్యవట్టుగా “పంచు గురూ తొందరగా, బ్యాంక్ రావడమో పోవడమో తేలిపోవాలి” అన్నాడు. ముక్కలు పంచాడు సత్యానంద్. ఆట ఒక్కోసారి కలుస్తోంది. ఒక్కోసారి పోతోంది. కలిసినవాడు కాపీలు తెప్పిస్తున్నాడుపోయినవాడు ఏడవలేక వెలిసిపోయిన నవ్వురంగు పెదాల మీదకు పూసుకుంటున్నాడు. అవతలివాడు దీర్ కొట్టినా, తను ఆర్ కాంట్ ఇచ్చినా, జ్ఞానమూర్తి మాత్రం

నిశ్చలంగా తన ఆట తను ఆడుకొంటున్నాడు. అతని ముందు కాంప్లెక్స్ గుట్టపెట్టుకుంటోంది.

“ఎందుకు గురూ అంత సీరియస్ నాన్-బ్యాంకు వస్తే ఎంత. పోతే ఎంత?” నరేంద్రనాథ్ అన్నాడు వ్యంగ్యకంఠంతో

“వాస్తే వాండ. పోతే వంప!” జ్ఞానమూర్తి నెచ్చుదిగా అన్నాడు.

“వారానికోసారి వస్తావు. వంద ఇయ్యడమో తీసుకోవడమో చేస్తావు. వందకుమించి అడవు. వచ్చేటప్పుడు రోవతి కట్టుకుని వస్తావు. రోవలకు రాగానే ప్యాంటులోకి మారతావు. ఎందుకు గురూ ఈ మేకప్ అంటే మా అన్నయ్యొచ్చినా సరే నన్ను గుర్తు పట్టకుండా ఉండటానికి అంటావు. నీదంతా ఓ మిస్టరీ స్టోరీలా ఉండే!” అన్నాడు గున్నయ్య చెట్టి కూపీ లాగా టానిక్ ప్రయత్నిస్తున్న రోరణి బయట పడకుండా. స్లేయర్ హాల్లో హడావిడి అంతకంతకూ ఎక్కువోతోంది. నలుగురూడే బేబిల్స్ దగ్గర ఆరుగురు కూచుంటున్నారు. ఆటగాళ్ళు పీల్చి వదిలే సిగరెట్ల పొగ అగర్ బతీల పరిమళాన్ని టాపోలవ పడుతోంది. జాక్ బాక్స్ లోంచి సంగీతం రూపంలో వెక్సమట్ల పంచబడుతోంది.

గోడల మీద ఎనిమిదేళ్ళ ఓ ఆకపిల్ల గాను అంచుల్ని ఎత్తివట్టుకుని గానులోపలికి తొంగి చూసే ఆరేళ్ళ మగవెదవ బొమ్మ. ఓ నగ్గునుండరి కట్టడాయరినెనకనుంచి లాగేస్తున్న కుక్కపిల్ల బొమ్మ. మారి పోతున్న ఇండియన్ కల్చర్ కు గుర్తులుగా ఉన్నాయి.

జ్ఞానమూర్తి ఆ హాల్లోవున్నవారివేపు బర్డ్స్ బహుళంగా చూశాడు. కళ్ళల్లో ఓ విషాద రేఖ.

“నరేన్—ఓ సిగరెట్లండుకో!”

“నువ్వు.... నువ్వు సిగరెట్లు కాలుస్తావా?” ముగ్గురిలోనూ ఆశ్చర్యం.

పొగ లోపలకుపోయి జ్ఞానమూర్తి ఉక్కిరి దిక్కిరయ్యాడు. “ఓహో. ఇవ్వాశే నేమిటి ఇనాగరేషన్?” అన్న వాళ్ళ ప్రశ్నకు అవునన్నట్టుగా తలూపాడు.

“మిస్టరీ మరింత ఎక్కువోతోంది మూర్తి! మళ్ళీ అన్నాడు గున్నయ్యచెట్టి. నమాధానంగా జ్ఞానమూర్తి కళ్ళు మూసుకున్నాడు. “ఇందులో మిస్టరీ ఏం లేదు. నా కథ. ఈ దేశంలో ఒక సామాన్యుడి కథ. అనుక్షణం దబ్బుకోసం తపనపడే దిగువ మధ్యతరగతివాడి కథ.”

జ్ఞానమూర్తి మాట్లాడుతున్నాడు. అతని మనసులోపల జీవ నాటకం దృశ్యాలు కదిలిపోతున్నాయి ఒకదాని వెంట మరో కటిగా.

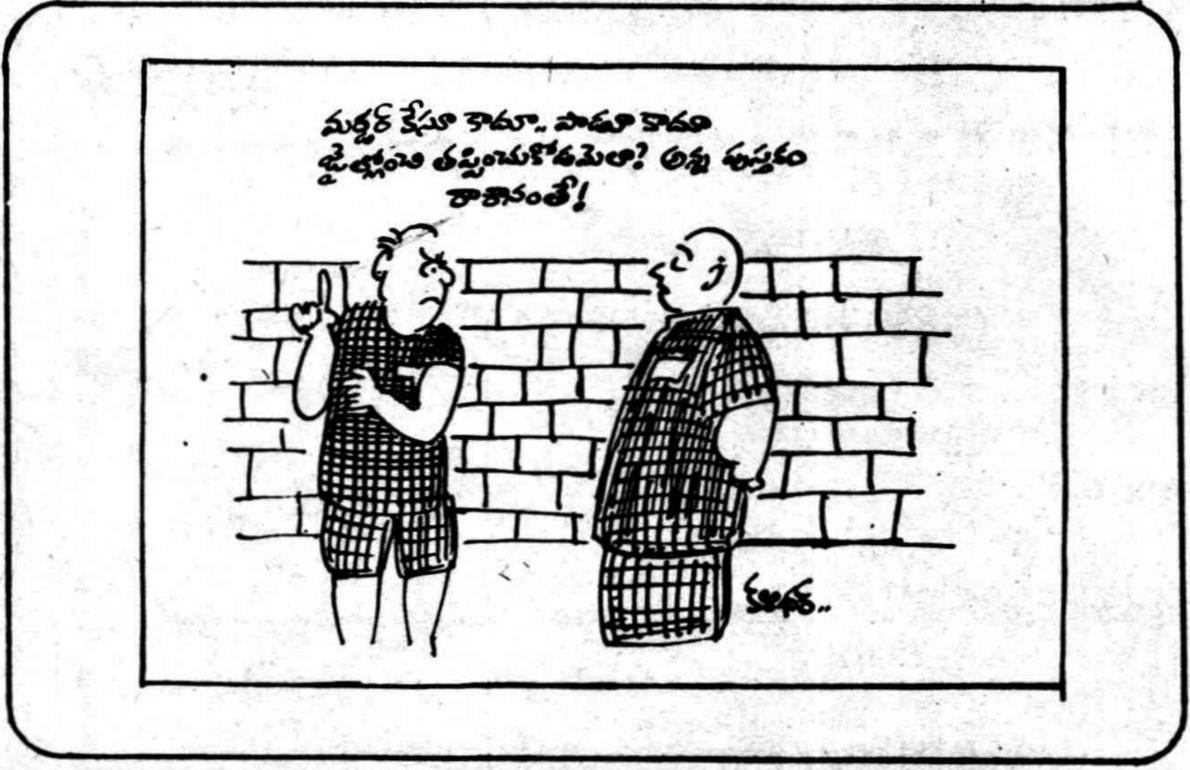
“ఒరేయ్ జ్ఞానీ! వడమటి వేపు పల్లంలో సంగల. గాబ తెగ పెరిగిపోతున్నాయరా. కూలీల్ని పెట్టి రేపు పీకించే ఏర్పాటు చూడు!” పెద్దయ్య అధికార కంఠంతో అంటున్నాడు.

“నువు రేపు ఊళ్ళోఉండవా అన్నయ్యా?”

“రేదురా. ఎన్నాళ్ళ నుంచో దుర్గ గుడికి వెళ్ళొద్దాం అంటోంది మీ వదిన. చిన్న వాళ్ళిద్దరూ నినిమా నినిమా అంటూ గొడవ చేస్తున్నారు. ఉన్న పంచెల్లో రెండు కొర్రు వట్టాయి. అందుకని అన్ని పనులూ కల్చి వస్తామే కదా అని. గూడు బండి కట్టుకుని రేపు టోనుకెళ్ళొద్దాం అనుకుంటున్నాను”.

మొదటి దృశ్యం కరిగిపోయింది. రెండో దృశ్యం మొదలైంది.

“అది కాదండీ : మీ అన్నయ్యగారి కేమో ఊళ్ళో పెత్తందారీ వస్తు. మీకేమో

మధ్య కేసు కాదు. పాడు కాదు. జైల్లోను తప్పించుకోవాలి? అనుభవం కాకపోతే!

శోభనీయం

కొండుముదిని రమ్యమవస్థ

వాళ్ళతో! మళ్ళీ ఆయన అన్నాడు "ఒరేయ్ జ్ఞానీ! చెప్పేది జాగ్రత్తగా విను. జ్ఞానం కలవాడు డబ్బును ఖర్చుపెట్టడు. దాచుకుంటాడు. చక్కగా పొలంలో పనిచూసుకో. కష్టపడు. ఇంటికి రా. భోంచెయ్యి. విశ్రాంతి తీసుకో. మీ ఆవిడకు ఏం కావాలో మీ వదివ చూసుకుంటుంది. వీలయినంత వరకు కోరి కలిపి అదుపులో పెట్టుకోండి. ఉన్నంతలో సంతృప్తిని పొందండి. అవసరాలంటావా. వాటి సంగతి నేను కనుక్కుంటాను. వాటి కోసమని డబ్బు వెంటపడకు. డబ్బు జబ్బు పట్టుకున్న తక్షణం. నిన్ను సంతోష పెడు తున్నట్టే కనిపించి: అది నిన్ను బానిసను చేస్తుంది."

మూడో దృశ్యంలో రకరకాల మనుష్యులు జ్ఞానమూర్తిని అతలాకుతలం చేస్తున్నారు. "ఏమయ్యా అల్లడూ! పెళ్ళయి మూడేళ్ళయింది. అమ్మాయి మెడలోకి ఒక్క బంగారు నగకూడా చేయించలేక పోయావేమిటోయ్యో! వైగా వ్యవసాయం మీద పెత్తనం అంతా నీదేనటకదా?" పిల్లనిచ్చిన మామ గారి చురక.

"ఏవిటోయ్య్. ఈ ద్రెస్పేవిటీ- సువ్వే మిటీ? సువ్వేమన్నా మీ ఇంటి పెద్ద పాలే రువాకా స్త పాషనబుల్ గా ఉండడం నేర్చుకోరాదా?" చిన్నప్పుడు తనతో కలిసి చదువుకుని-కలెక్టరవుదామనుకుని బిల్లుకలెక్టరుగా స్థిరపడ్డ స్నేహితుడి మందలింపు.

"ఎవండీ- ఇది విన్నారా? మా పద్మావత క్షయ్యలేదూ-దానిమొగుడు పల్లెటూళ్ళో వుండలేక ఉన్న కాస్త పొలమూ అమ్మేసి పట్నం వెళ్ళి ఎరువుల కంపెనీ పెట్టాట. పెట్టి ఇంకా రెండేళ్ళన్నా కాలేదు. అప్పుడే రెండంతస్తుల బిల్డింగు కొనేసుకున్నాట. మనమూ పట్నం వెళ్ళిపోదామండీ!" భార్య శ్రీలక్ష్మి చెవిలో పోరు.

"ఒరేయ్ జ్ఞానీ! ప్రతి ఆదివారం సంత తెళ్ళి. సరుకులు సువ్వే తీసుకువాలా అబ్బీ!" అన్నయ్య సుగ్రీవాజ్ఞ.

"సరుకులు తెచ్చేటప్పుడే కాస్త కమీషను మిగల్చండి!" శ్రీలక్ష్మి సలహా.

"పట్నంలో తిరిగేటప్పుడైనా కాస్త నాజాగ్గా కనబడరా నాయనా!" స్నేహితుడి అభ్యర్థన.

"నాజాకులూ వద్దు. బండలూ వద్దు. మన హద్దుల్లో మనం ఉండాలి. అది మర్చిపోకు!" అన్నగారి మందలింపు.

"గాదెకింద పదికొక్కులా మీరు ఉండలేరుగానీండి. వారంలో ఒకరోజు పట్నంలో ఉండే అవకాశం వచ్చిందికదా. అక్కడ బ్రాకెట్లై ఆరుకారో. వ్యాపారమే చేస్తారో

పొలంలో మాత్రం గొడ్డు చాకిరి. వాళ్ళ పిల్లలకేమో సినిమాలు. షికార్లు. ఎగ్జి బిషన్లు. అన్నీ కావాలి. కొత్తగా పెళ్ళి అయిని వాళ్ళం మనం. మనకు మాత్రం వంటింటి పొగే సాంబ్రాణి. గొడ్లపెంటే కర్పూరం. ఆయనగారి పెళ్ళానికి నెంకో కొత్త చీర కావాలి. నాకు మాత్రం

మా పుట్టింటారే కొనిస్తుండాలి! బావుందండీ వరస...."

తను అన్నయ్య దగ్గరకు వెళ్ళాడు. అడిగేవాడు భయం భయంగా.

"అన్నయ్యా! డబ్బు కావాలి!"

"ఎందుకూ?" ఎందుకో తను నోరు విడిచి ఎట్లా స్పష్టంగా చెప్పడం- పెద్ద

'కిన్నెర' నాటిక పోటీలు

హైదరాబాద్ కు చెందిన కిన్నెర ఆర్ట్ థియేటర్స్ డిసెంబరు 24, 25 తేదీలలో నిర్వహించనున్న తృతీయ ఆఖిల భారత స్థాయి నాటిక పోటీలలో గెలుపొందిన రచనలకు ప్రవర్ణనలకు కలిపి రూ. 3,000 కు పైగా నగదు బహుమతులు వుంటాయి. వివరాలకు సంస్థ కార్యదర్శి పేరిట 2-2-84 7/153, వెంట్రల్ ఎక్స్ ప్రెస్ కాలనీ, హైదరాబాదుకు వ్రాయవచ్చు.

చైతన్య సాహితీ సమాఖ్య

ఆచార్య దివాకర్ల వెంకటాచార్య శ్రీకృష్ణ జయంతి నాడు హైదరాబాదులోని ఆశోకనగర్ కేంద్ర గ్రంథాలయంలో "చైతన్య సాహితీ సమాఖ్య" కు ప్రారంభోత్సవం చేశారు. సమాఖ్య అధ్యక్షులు శ్రీ రాఘవరావు స్వాగతం పలికారు.

సమావేశం

ప్రధాన కార్యదర్శి సీతాశర్మ ఆంధ్ర సంస్థ ఆశయ కార్యక్రమాలను వివరించారు. శ్రీ హరిశ్చంద్ర ప్రసాద్ రచించిన "సాహిత్యవ్యాసాలు" గ్రంథాన్ని డాక్టర్ పి. నారాయణరెడ్డి అవిష్కరించారు. డాక్టర్ ముకురాల రామారెడ్డి పుస్తక పరిచయం చేశారు. శ్రీ కె. వి. భాస్కరరావు కృతిని స్వీకరించారు. కవి సమీక్షనంతో నాటి సభ ముగిసింది.

సింహపురి సాహితీ సమాఖ్య

నెల్లూరుకు చెందిన యీ సంస్థ దీపావళి సందర్భంగా నిర్వహిస్తున్న మినీ కవితల పోటీలో పాల్గొనదలచినవారు ప్రధాన కార్యదర్శి, సింహపురి సాహితీ సమాఖ్య, 10 170, నుకపేట, నెల్లూరు (94001) నుంచి వివరాలను పొందవచ్చు.

వెంకట్ అవార్డు కొద్దూన పోటీ

సాధన సమితి (హైదరాబాదు) నిర్వహిస్తున్న వ్యంగ్య చిత్ర రేఖనంలో రచనలకు పోటీకి ముగింపు తేదీ ఆక్టోబరు 18. వివరాలకు-కార్యదర్శి, సాధన సమితి, 1-1998/20, వివేక్ నగర్, చిక్కడపల్లి, హైదరాబాదు-20.

ఇంటికి తిరిగొచ్చేటప్పుడు మాత్రం నాలుగు రాళ్ళు తీసుకురావడం మరిచిపోకండి!" శ్రీలక్ష్మి అర్థింపు.

"కష్టపడవచ్చుకు నాలుగురాళ్ళు మిగలవు గాక మిగలవు. మీ ఆవిడ బ్రాకెట్లూడమరది కదా. కనీసం చీట్లాచెనా నేర్చుకో, చెయ్యి కలిస్తే చెట్లంతెత్తు కెదగొచ్చు!"

"అమ్మో పేకాచే!"

"ఏం ఇదేం దొంగతనం కాదు. లంజ రికం కాదు. అదృష్టానికి సవార! నీ డబ్బులు పెట్టుకు నువ్వుడుతావు. వస్తే నువ్వు నీవొక్క సుఖపడతారు. పోతే నీకు తప్ప మరొహరికి బాధలేదు!" గీతోపదేశంతో చివరి దృశ్యం ముగిసింది. అప్పటికి జ్ఞానమూర్తి ఓ బ్యాంకు గెల్చుకోవడం కూడా పూర్తయింది. లేచి నిలబడ్డాడు.

"కూర్చో గురూ! మరో బ్యాంకు ఆడదాం?" సత్యానంద్ అడిగాడు.

"చేబిల్ ఎత్తేయ్! మనవాడితో కలిపి ఇంకా నేనూ బయటకు వెళ్తున్నా!" నరేంద్రనాథ్ తానూ లేస్తూ అన్నాడు.

"ఇవ్వాళ మా ఆవిడ తొందరగా రమ్మంది ఇంటికి!" గున్నయ్యచెట్టి తానూ లేచి నిలబడ్డాడు.

మునిసిపాలిటీ వారి మురుగు కాల్వమీద నుండి మురిగిపోయిన వాసన నల్లినలా వ్యాపిస్తోంది. ఆ వాసనను భరించలేక దోమలు కూడా కుయ్యో మొర్రోమంటూ ఏడుస్తున్నాయి. రోడ్డు మీద గతుకుల్లో నిల్చిన నీళ్ళల్లో చంద్రుడు ముక్కలవు తున్నాడు. గతుకులలోడ్డును పెద్దగావట్టించు కోకుండా, దోమలను లెక్కచెయ్యకుండా, మురుగువాసనకు ముక్కు మూసుకోకుండా సత్యానంద్, నరేంద్రనాథ్, జ్ఞానమూర్తి ఆ రాత్రి పదిగంటల వేళ క్లబ్బు నుండి బయటపడి మాట్లాడుకుంటూ నడుస్తూ పోతున్నారు. ఇద్దరేమో తమ ఇళ్ళకు, ఒకడు లాడ్జీకి.

"ఏం సంపాదించినా నలభై ఏళ్ళ లోపే సంపాదించాలి. నీ కిప్పుడే ముప్పై నిండాయనుకుంటాను" అన్నాడు నరేంద్రనాథ్ ఉపోద్ఘాతంగా.

"నీవంటూ నీకు కొంత నిల్వ వుండాలి. మొదటి వెయ్యి సంపాదించు. తర్వాత అదే పిల్లల్ని పెడుతుంది!" సత్యానంద్ వంతపలికాడు నరేంద్రనాథ్ మాటలకు.

"దబ్బు వుంటేనే జీవితంలో నువ్వు సుఖపడేది దబ్బు వుంటేనే నీ భార్య నిన్ను గౌరవించేది. దబ్బున్న అల్లుడే మామగారు సరిగా చూసేది! ఇది తెలుసు కాబట్టే మీ అన్నగారు తాళం చెవులు తన

దగ్గర పెట్టుకున్నాడు. వెట్టిచాకిరీ నీచేత చేయిస్తున్నాడు!"

"ఇహమీదట చెయ్యకూడదని నిశ్చయించుకున్నాను!" జ్ఞానమూర్తి కంఠంలో ఒక దృఢనిశ్చయం.

"అది ఒకచే చాలదు. ముందుగా ఓ వెయ్యిరూపాయలుఅడుగు. ఆవెయ్యిరూపాయలకు పిల్లలెట్టాపుట్టిస్తామోచూడు!"

"అట్లాగే!"

జ్ఞానమూర్తి అకస్మాత్తుగా వెయ్యి రూపాయలు అడగడం చూసి, పెద్దయ్య ఆశ్చర్యంతో కళ్ళు పెద్దవి చేశాడు "అంత దబ్బు ఇప్పుడెందుకురా జ్ఞానీ?"

"కారణం చెప్పాలా?"

"అంత అవసరం. నాకు తెలియని అవసరం. ఇప్పుడేమొచ్చిందని?"

"వ్యాపారం చేద్దామనుకుంటున్నాను!"

"వ్యవసాయం అంటే భూమి తల్లిని నమ్ముకోవడం. వ్యాపారం అంటే సాని దాని ఖోకులకు మోసపోవడం!"

"ఈ వెట్టి చాకిరీ నేను చెయ్యలేను. ఈ గొర్రెతోక బతుకు నేను బతకలేను. నాకు వ్యాపారం చేద్దామని వుంది - పెద్దవాణ్ణి కొవాలని వుంది. అందుకు దబ్బు కొవాలి!"

"దబ్బీయకపోతే....?"

"నా వాటా నాకు పంచిపెట్టండి. దాన్ని దబ్బుగా మార్చుకుంటాను!"

పెద్దయ్యకు ఆ మాట విని కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి. "అంతమాటనకురా!" అంటూ అయిష్టంగానే వెయ్యి రూపాయలూ పెట్టె లోంచి తీసి ఇచ్చాడు.

ఆ వెయ్యి రూపాయలూ తీసుకుని జ్ఞానమూర్తి, నరేంద్రనాథ్ దగ్గరకు పరుగెత్తు కుంటూ వచ్చాడు. "ఇదిగో నువ్వడిగిన దబ్బు. ఇప్పుడు పిల్లల్ని పెట్టించు!"

"దానికైనా యోగం వుండాలిరా నాన్నా?" సత్యానంద్ పుల్లవిరువుగా అన్నాడు.

"ఆ యోగం వుందో లేదో, మీ గురువు గారి దగ్గరకు ఇతణ్ణి తీసుకుని వెళ్ళి కను క్కుంటే...."

"బాగానే వుంటుంది." నరేంద్రనాథ్ మాటలకు సత్యానంద్ తలూపాడు.

ముగ్గురూ కలిసి నాడీ జాతకాలు చూసే పండిత పరమేశ్వరశాస్త్రి దగ్గరకు వెళ్ళారు.

"అయన దగ్గర వున్నది కేరళనాడి. అందులో నీ పేరు. పూరూ చూసి నువ్వు దండ్రి పోతావు!" సత్యానంద్ కంఠంలో తన గురువుగారి గొప్పదనం గురించిన గర్వం తొణికిస లాడింది. గురువుగారు పూజలో ఉన్నారని వాళ్ళను ముందుగదిలో

కూచోబెట్టారు ఆ ఇంటివాళ్ళు. లోపల అమ్మ వారి ముందు పద్మాసనం వేసుకుని కూచుని ఉన్నాడు పరమేశ్వరశాస్త్రి. నొనట విబూతి రేఖలు. కళ్ళు ఎర్రగా ఉన్నాయి. చేతులెత్తినపుడల్లా కరకంకణాలు ఘల్లుమంటున్నాయి. పెద్ద బొజ్జ. బొజ్జకు వక్షస్సుకు మధ్య ఉన్న గుంటలో కుంకుమబొట్టు. పట్టు సీతాంబరంలో పండినజాతులో. దండకు చున్ననల్లని తాయెత్తులో. పండిన పెదవుల్లో. నేళ్ళకు పెట్టుకున్న దళావతారాల ఉంగరాల్లో ఆయన విలక్షణంగా ఉన్నాడు. భయంగా వున్నాడు. తాంత్రిక వృక్షం పూచిన రక్తవర్ణ పుష్పంలా ఉన్నాడు.

ఆయనకు అతి దగ్గరగా గున్నయ్యచెట్టి కూచుని ఉన్నాడు. గున్నయ్యచెట్టి అరచేతిలో రెండు వంద రూపాయల నోట్లు ఉన్నాయి.

“అవి చాలవురా. చెట్టి!” అన్నాడు పండితశాస్త్రి బొంగురు కంఠంతో.

“వివరాలన్నీ చెప్పాను. అవి చిలక పలుకుల్లాగా పలకడానికి ఈ డబ్బు బాలు” అన్నాడు చెట్టి దూర్తస్వరంలో.

“నీ పథకం పారితే ఎన్నో వేలు లాభం నీకు!”

“అప్పుడు మరో నూటవదార్లిచ్చు కుంటాలెండి!”

“అయితే వాళ్ళను పంపించు!”

చెట్టి పక్కకు తప్పుకున్నాడు. గంట మోగింది. ముగ్గురూ లోపలకు అడుగెట్టారు. సత్యానంద్. నరేంద్రనాథ్. కళ్ళతోనే పండితశాస్త్రిని ముందుగా పలకరించారు. సాష్టాంగ దండప్రణామం చేశారు. జ్ఞానమూర్తిచేత చేయించారు.

జ్ఞానమూర్తిని చూడగానే “నువ్వుగదా

నాడి జాతకిం కోసం వచ్చిందీ? తెలుస్తోందిలే నీ పేరు పలానా.. అవునా? నీ తండ్రి పేరుఇదిగో-ఇక్కడుంది!! పలానా ఊళ్ళో పుట్టావుకదూ? ఇదిగో ఇక్కడుంది నీ జాతకపలం! సరిగా నీకు మున్నె దాటి ముపై ఒకటి వచ్చేసరికల్లా నీదశే మారిపోతుంది. ఎంతోడబ్బు కళ్ళు జూసావు. నీ చేతుల్లో నుంచి డబ్బు నీళ్ళలా ప్రవహిస్తుంది!”

“ఇంకా వివరాలు చెప్పండి గురూజీ!” జ్ఞానమూర్తి. అతనిముందు తాంబూలంలో నూటవదార్లు పెట్టి, రెండు చేతులూ కట్టుకుని అడిగాడు.

“ఈ నూట వదార్లలో వంద రూపాయలు నువ్వు పేకాటలో గెలిచిన డబ్బు!”

పరమేశ్వరశాస్త్రి శక్తిచూసి జ్ఞానమూర్తికి నోటమాట రాలేదు. “ఇంటినుంచి తెచ్చిన డబ్బును తొలివిడతగా పేకాట చోటనే ఖర్చుపెట్టు. దాని ఫలితం గమనించు!”

గురూజీ చెప్పినట్టే చేస్తానని పట్టు పట్టాడు జ్ఞానమూర్తి.

“అయితే ఒక పని చెయ్యి. పేకాటలో ఖర్చు పెట్టకు-చేబిల్చు దగ్గర బ్యాంకులయి పోయినవాళ్ళకు తెంపరీగా అప్పులు పెట్టు. గంటకు నూటికి పది రూపాయలు వడ్డీ వసూలు చెయ్యి. వాళ్ళ వాచీలో. ఉంగరాలో తాకట్టుపెట్టుకో. అసలు ప్లస్ వడ్డీ నీకు జమరాగానే వాళ్ళ వస్తువులు వాళ్ళకు తెల్లారేసరికి తిరిగి ఇచ్చేసేయి!”

వాళ్ళ సలహా అమలులో పెట్టి ఆ ఒక్క రాత్రీ వెయ్యి రూపాయలు అసలు అసలుగా ఉంచుకుని నాలుగు వందల పైనే సంపాదించగలిగాడు జ్ఞానమూర్తి. ఆ సంతోషంలో తనసేపిహితులు ముగ్గురికీ మర్నాటి ఉదయం ఒత్రిస్తార్ హోటలులో పార్టీ

చేశాడు. పెసరట్టూ ఉప్పా అల్లం పచ్చడి కాంబి నేషన్లో తింటూ సత్యానంద్ అన్నాడు “కలసాచ్చేకాలానికి నడిచొచ్చే కొడుకు పుడతాడని సామెత. నీ స్టార్ ఇప్పుడు రెయిజింగ్లో వుంది. ఒక పని చెయ్య గలవా?”

“ఏం చెయ్యాలో చెప్పు గురూ-నువ్వు చెప్పడం. నేను చేసేయడం అంతే! మంచి ఉత్సాహంతో వున్నాడు జ్ఞానమూర్తి. ఊపులో అన్నాడు ఆమాట.

“మేం ముగ్గురం తెలుగునాడు ఇండస్ట్రీస్ అని వో కంపెనీ పెట్టాం. నువ్వు అందులో షేర్లు తీసుకోరాదూ? వచ్చే సంవత్సరానికే డివిడెండ్ పంచిపెట్టాలని మా ప్రయత్నం. అయినవాడివికదా. నువ్వు బాగుపడాలన్నది మా వుద్దేశ్యం. ఆ తర్వాత నీ యిష్టం!” గున్నయ్యచెట్టి చాలా జాగ్రత్తగా అచి తూచి మాట్లాడాడు.

“ఎంత కొవాలివస్తుంది డబ్బు?”

“సలభై వేలయితే డై రెక్టరు కావచ్చు!”

“సలభై వేలం ఖర్చు. యాభై వేలు కొవాలి నా నిముషంలో తెస్తా!” జ్ఞానమూర్తి మహోత్సాహంలో ఇంటికి వెళ్ళి పోయాడు.

అతను వెళ్ళిపోయిన తర్వాత నరేంద్రనాథ్ అన్నాడు-మిగిలిన ఇద్దరితో “ప్రెండ్స్: అతను తెచ్చే దాంట్లో నాకు పిస్టీ పర్సంట్ అయినా కావాలి!”

“అయితే మా ఇద్దరికీ చెరో వర్ ఫోర్డు షేర్ అన్నమాట! అన్యాయం బ్రదర్!!” గున్నయ్య చెట్టి గునిశాడు.

“షేర్ సంగతి తరవాత. ముందు వాణ్ని డబ్బు తేనీండి!” సత్యానంద్ వివాదాన్ని సర్దుబాటు చేశాడు.

తన వెయ్యి రూపాయలూ తెచ్చి తన కిచ్చేసిన తమ్ముణ్ణి చూసి మెప్పుదలగా అన్నాడు పెద్దయ్య.

“పాడు జేస్తావనుకున్నానురా. ప్రయోజకుడవై నావు. నాకు చాలా సంతోషంగా వుంది!”

“నీ అసలు నీకు ఇచ్చేస్తానన్నాను ఇచ్చేశాను. ఇప్పుడు దానిమీద వచ్చిన లాభం ఇదిగో! నీ వాటా” అంటూ రెండు వందలు ఆయన చేతిలో పెట్టాడు జ్ఞానమూర్తి.

“ఒక్క రాత్రీకి నాలుగు వందలా నీకు లాభం? ఏం వ్యాపారం రా అది?” ఆశ్చర్యంతో అడిగాడు పెద్దయ్య.

“నా వ్యాపారం సంగతి నీకెందుకు గాని అన్నయ్యా! ఇప్పుడు చూశావుగదా నా

విదా ఒక రాయి పూగా మోలందలి కనపడు పుతి రాయి నీ తన్నుద్దంబే విన్నవ్వుకొదన్న!

చృందా

ప్రయోజకత్వం? నీ వ్యవసాయం నీది. నాకా వ్యవసాయం వద్దు. నా వ్యాపారం నాది. నా వ్యాపారం నీకు వద్దు. అంచేత వాటాలు పంచేనెయ్య. నేను వట్టిం వెళ్ళి పోయి నా బ్రతుకేదో నేను బ్రతుకుతా!”

ఈసారి ఏమనడానికి పెద్దయ్యకు నోరు రాలేదు. “వెళ్తాను, వెళ్తాను అనే వాణ్ణి ఎందుకూ ఆపడం?” అన్నదాయన భార్య పరుషంగా.

“అవును. వెళ్తాం. బాగుపడతాం!” అన్నది శ్రీలక్ష్మి దీమాగా.

“సరే. ఆస్తి పంపకాలు ఎందుగ్గానీ, నీ వాటాకు ఎంత డబ్బు కావాలో చెప్పు! మీ వడిన వొంటిమీదున్న బంగారం తీసుకు వెళ్ళు పొలానికి ప్రత్యామ్నాయంగా!” అన్నాడు పెద్దయ్య బాధగా.

నిమిషంలో బంగారం డబ్బుగా రూపం మార్చుకుంది. ఆ డబ్బు షేర్లుగా మారింది. తెలుగుదేశం ఇండస్ట్రీస్ అంటూ బోర్డున్న బిల్డింగులోకి కార్టా, లారీలూ రావడం పోవడం ఎక్కువైంది. “డై రెక్టరుగారు.... డై రెక్టరుగారు!” అంటూ జ్ఞానమూర్తికి అందరూ నమస్కారాలు చేయడం మొదలు పెట్టారు. నమస్కారాల మైకంలో సంతకాల సంగతి మరిచిపోయాడు జ్ఞానమూర్తి. ఒకరోజున స్టేషన్లో హాలు యజమానే స్వయంగా అతని దగ్గరకు వచ్చాడు.

“మీకు అభ్యంతరం లేకపోతే మీ షేర్లు నేను కొనుక్కుంటాను. ఇరవై అయిదు శాతం లాభానికి వాటిని మీరు అమ్మగలరా?”

షేర్ల ధర పెరిగిందనగానే జ్ఞానమూర్తి సంతోషానికి అవది లేకుండాపోయింది. మిత్రత్రయం దగ్గరకు వెళ్ళి ఆ సంగతి చెప్పాడు. “అమ్మేయమంటారా?”

“వస్తువద్దు” వాళ్ళు కళవళ వద్దారు. “ఇంకా ధర పలుకుతుంది. ఈ వ్యాపారం నచ్చక పోతే, అప్పుడు ఆలోచిద్దావుగాని అమ్మే సంగతి!” జ్ఞానమూర్తిని ఆవతలకు పంపిం చేసి ముగ్గురూ ఒకరిపేపు ఒకరు చూసుకున్నారు.

“వారెందుకు కొంటానన్నట్ట ఆ షేర్లు; నరేంద్రనాథ్ అడిగాడు ముగ్గురూ.”

“మనం ముగ్గురం వాడికి బాకీ ఉన్నాం గదా; ముందు వాడి షేర్లు కొనేసి డై రెక్టరై పోయి, అటు కంపెనీ పరంగాను, ఇటు బయటా మనమీద వొత్తిడి తీసుకు వచ్చి కంపెనీని స్వంతం చేసుకుందామని అయి వుంటుంది వాడి స్లాను!”

“వాడే డై రెక్టరయితే, షేర్ల షేరు చెప్పి వున్నాం జ్ఞానమూర్తిని చేసిన మోసం నిమిషంలో బయటపడుతుంది.” గున్నయ్యచెట్టి మొహాంమీద్ చెమటపట్టింది.

“అయితే ఇప్పుడేం చెయ్యడం?” సత్యా నంద్యాల ప్రశ్న.

“షేరులేదూ, గాడిదగుడ్డులేదు. మొత్తం బిజినెస్ వైండవ్ చేయించేద్దాం! బోర్డు మార్పించేద్దాం! ఐపీ పెట్టేద్దాం” నరేంద్రనాథ్ సలహా చెప్పాడు

“మన పీకల మీదకు ఏమీ రాదుకదా?” చెట్టి కంఠం వణికింది.

“మనకున్న ఆస్తిపాస్తులు మన వంటి మీద ఈ దిట్టలేకదా! డోంట్ ఫియర్! బాకీలవాళ్ళకు జ్ఞానమూర్తి ఆస్తి వుందిగా దానిమీదకు పోతారు! మనం సేవ!”

కంపెనీ లిక్విడేషనుకు వాళ్ళ ప్రయత్నాలు వాళ్ళు రహస్యంగా చేస్తున్న సమయంలోనే పెద్దయ్య జ్ఞానమూర్తి దగ్గరకు వచ్చి “తమ్ముడా, మీ వొదిన తన వంటి మీద నగలువొల్చి ఇచ్చినప్పటినుంచి, ఆస్తి పోయింది, నగలూ పోయినయ్ అని ఒకచే ఇద్దై పోతోందిరా. ఇంట్లో కాంతే కరువై పోయింది. నువ్వేం అనుకోకపోతే నీ వాటా నాకు దఖలు వర్చేనెయ్! ఆ కొయితాలు దాని మొహాన కొద్దేనన్నా ఆ. కన్నీళ్ళు ఆగుతయ్యేమో!” అన్నాడు తల వంచుకుని.

“ఆరోజే చెప్పాను కదన్నయ్యా తీసే సుకోమని. నువ్వే వద్దన్నావ్!” అన్నాడు జ్ఞానమూర్తి పెద్దయ్య తెలివితక్కువను ఎత్తి చూపుకున్నట్టుగా. పెద్దయ్య అడిగి

40 సంవత్సరముల నుండి ప్రఖ్యాతిగాంచిన ఆయుర్వేద వనమూలికల మిశ్రమము

Manufactured by:
ARYAN DRUG COMPANY,
TANUKU (W.G. Dt.), A.P.

- స్త్రీలగర్భాశయ వ్యాధులు ఆసగా**
- 1 స్త్రీల ఋతుక్రమము (బహిష్కృత)లో నొప్పి.
 - 2 ఋతుక్రమము, క్రమము (హెచ్చుతగ్గులు) తక్కివచ్చుట.
 - 3 సంతానము లేనివారు గర్భములు నిలవనివారు.
 - 4 సంతానము ఉండి ఆపరేషన్ చేయించుకున్న తరువాత ఋతుక్రమములో హెచ్చుతగ్గులు, ఎక్కువ ఋతుస్రావము (తెలుపు, ఎరుపు)
 - 5 ఋతుస్రావములో (తెలుపు, ఎరుపు, నలుపు) బరుగుట వలన నీరసము, నడుమునొప్పి, కాళ్ళచేతులు నొప్పలు.
 - 6 గర్భవాతముచే డ్కండ శరీరము తలనొప్పి, చేతులొవారు, గుండెదడ, నరముల బలహీనత, హిస్టెరియా.
 - 7 ఆరోగ్య, అనారోగ్య, పరిస్థితులలో కూడా స్త్రీలు కళ్యాణి ని వాడవచ్చును.
- అన్ని మందుల షాపుల్లోను దొరుకును.

అన్ని ముఖ్య పట్టణములలో స్టాక్సులు కావలెను.

